

Interesse i at støtte Hr. Neergaard — man har altid en vis Interesse i at støtte sine medskyldige og medansvarlige —, saa frelste han altsaa Regeringen.

Anden Næstformand (Parkov): Dette Udtryk, at Bankinspektør Green skulde kunne betragtes som medskyldig og medansvarlig, kan jeg ikke lade passere.

Borgbjerg: Jeg tænkte naturligvis ikke paa noget kriminelt, men kun paa Forholdet til 9. Juli-Erklæringen. — Og da ved Udgangen af den første Oktober-Uge, i Dagene omkring den 8.—9. Oktober, den nuværende Ministerchef faktisk var traadt af og faktisk var afløst af Indenrigsministeren som Statsminister, da var det atter Ja, den højtærede Justitsminister smiler, han ved maaske ikke noget derom, men han kan jo bare spørge Indenrigsministeren, *han* ved det da dette faktisk fandt Sted ja, Statsministeren siger, at han har stemplet det som Løgn, men nu er Højesterets sagfører Bülow's Ord stemplet som Usandhed, han tier, og dér har jeg et andet Vidnesbyrd om, hvor den til Vished grænsende Sandsynlighed er, nemlig at den, der tier, den, der ikke ønsker en nærmere Undersøgelse, den, der ikke ønsker Sagsanlæg, han erkender dermed i Virkeligheden, hvor Sandheden og hvor Usandheden er, saaledes som tre Ministre har gjort det i Hauge-Affæren. (*Justitsministeren* [Rytter]: Af andre Grunde). Jeg ved ikke, hvilke andre Grunde der er; jeg ved kun, at det er ganske uhørt i den parlamentariske Historie Landene over, at en Minister lader sig stemple paa den Maade, som sket er, og med et saadant dokumenteret Bevismateriale ganske roligt putter det i Lommen, ikke vover at faa Sagen belyst ved Sagsanlæg. Jeg mener endvidere, at det er ganske unaturligt, at en Højesterets sagfører, en Landstingsmand, en ekstraordinær Assessor i Højesteret lader det sidde paa sig, at Nationalbankdirektør Green offentlig har beskyldt ham for falsk — naturligvis objektivt falsk, men det gør det i og for sig ikke bedre — Vidnesbyrd for Højesteret, og at efter at denne Dokumentation er foregaaet offentlig, tier Højesterets sagføreren. Jeg nærer ikke Tvivl om, og den offentlige Mening her i Landet vil ikke være i nogen Tvivl om, hvor Sandheden og hvor Usandheden er. Det var denne Tale af Hr. Green oppe i Landstinget, denne Nattetale, som saa i det Øjeblik i Oktober blev gravet op fra konservativ Side og paa ny frelste Statschefen paa et Tidspunkt,

da man i Virkeligheden ogsaa indenfor hans eget Parti ønskede, at han skulde gaa, og da navnlig hele det konservative Parti, hvad der er tilstrækkelig mange Vidnesbyrd om — det ærede Medlem Hr. Rode fremdrog forleden et Bevis derfor — ønskede, han skulde gaa, fordi denne Belastning paa Partiet og paa de Partier, der skal gaa til Valg for Ministeriet Neergaard, er alt for frygtelig for Partierne selv.

Saaledes staar Venstre, saadan gaar Venstre til Valg. Nu vil man sige fra deres Side, som der er sagt den sidste Maaned's Tid: Efter Højesteretsdommen skal der være Stilhed om Landmandsbanksagen, nu er der faldet juridisk Dom i den Sag, nu er den afsluttet, den maa — jeg har set det i en Række af Venstres Blade — ikke bruges politisk. Jeg kunde have Lyst til at sige, at Landmandsbanken, Landmandsbanksvindelen og alt, hvad dertil knytter sig, har kostet Land og Folk, Stat og Samfund, isaa forfærdende meget, at hvis vi ikke til Gengæld skulde udnytte den politisk, d. v. s. drage de sociale og politiske Konsekvenser deraf i Retning af, hvad den kan lære os, i Retning af de Reformers, der nu bør gennemføres; ja, saa hører alting op. Det skulde alle Partier, det skulde enhver Regering være enig om. Man taler om at udnytte „politisk“. Er Politik da blevet noget smudsigt i Venstremænds Øren? Det var det ikke, den Gang Venstre var i Opposition til Højre i gamle Dage. De konservative Magthavere vil altid gerne have „politisk“ og „Politik“ og „politisk Øjemed“ gjort til noget smudsigt, noget lavtliggende; men Venstre protesterede den Gang og sagde: Politik, det er Summen af hele Landets og Folkets Fællesinteresser, det er Arbejdet for Landets Lykke og Trivsel. At udnytte Landmandsbanksagen politisk det er at drage de nødvendige politiske og sociale Konsekvenser af den og at gennemføre de Reformers, som har vist sig nødvendige for at forhindre en Gentagelse af lignende Katastrofer. Det maa vi ikke blot have Lov til, men det er alle hæderlige Politikeres, alle ærlige politiske Partiers Pligt.

Saaledes belastet gaar nu Venstre til Valg. Derfor mener jeg, at Sandsynligheden er for Nederlag, maaske mere. Men nu de allierede, altsaa den anden Part i den moderat-konservative Blok? Hvorledes staar det konservative Parti? Som medansvarligt, som medskyldigt — her har jeg Lov til at bruge Ordet, her er det rent politisk — for disse tre Aars Politik, medansvarligt og medskyldigt paa en Maade,